

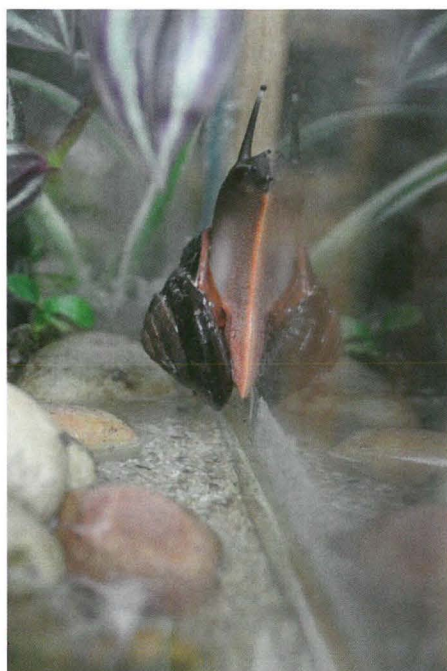
LIFE OF THE SOCIETY

KONINKLIJKE BELGISCHE VERENIGING VOOR CONCHYLILOGIE

Caracolus excellens (Pfeiffer, 1852) als terrariumdier

Hans WOUTERS

Inleiding: Slakken zijn geen traditioneel terrariumdier. En meestal worden er slechts enkele soorten uit de *Achatina*-familie aangeboden en gehouden. In mijn 'slakkenkamer' kruipen er echter ongeveer 35 soorten rond: van kleine soorten van slechts anderhalve centimeter tot grotere *Achatina*-soorten van 15 centimeter. De grootste niet *Achatina*-soort is *Caracolus excellens*.

Beschrijving: Dit is een soort die, volgens de weinige literatuur, tot 8,5 cm groot kan worden, meestal blijft het echter bij 6 cm. Het huisje heeft een bruin-zwarte kleur, maar het dier zelf heeft een bleke kleur op de voet dat overgaat in donkergrijs naar de kop toe. De rand van de voet heeft een roodbruine kleur. De tippen van de tentakels zijn wit en zwart.

Verspreiding: *Caracolus excellens* is een slakkensoort die voorkomt op het eiland Hispaniola (Haïti en de Dominicaanse Republiek) in de Caribische Zee. Ze komen vooral in de lagergelegen kustgebieden voor, maar deels ook in de berggebieden.

Voedsel: Op gebied van voedsel is *Caracolus excellens* toch wat kieskeurig. Dit is zeker positief want daardoor kunnen ze in een beplant terrarium gehouden worden. De voorkeur gaat uit naar champignons en zoete aardappel. Verder lusten ze ook wortel, witloof en sla. De soort sla maakt echt wel uit. Ijsbergsla en gewone kropsla worden gegeten, maar andere slasoorten niet. Daarnaast kan het dieet nog aangevuld worden met vlokkenvoer voor vissen. Uiteraard is kalk, bijvoorbeeld een sepiaschaal, erg belangrijk om hun huisje op te kunnen bouwen.

Terrarium: Omdat dit toch een wat grotere soort is, kan er best een terrarium voorzien worden van minstens 50 op 30 cm voor enkele dieren, maar liefst nog groter. Hoewel ze overdag veel op de grond te vinden zijn, is het ideaal als het terrarium ook wat hoogte heeft, zodat ze 's nachts voldoende ruimte hebben om rond te kruipen.

Als bodemgrond gebruik ik een mix van potgrond met houtsnippers. Onder die mix wordt nog wat extra kalk gestrooid. Planten zoals bromelia's of andere planten waarbij ze tussen de bladeren kunnen kruipen, worden op prijs gesteld. Een ondiepe waterschaal is belangrijk omdat ze graag in het water gaan. De schaal moet wel zwaar genoeg zijn, want anders kruipen ze eronder of gooien ze die om en loopt het water in het terrarium. Belangrijk is dat de bodem geen zompige boel wordt. Een hoge

vochtigheid (80-90 %) wordt zeer op prijs gesteld, maar een modderpoel niet!

Eventueel kunnen er nog wat bladeren van beuk of eik in het terrarium gelegd worden waar ze kunnen onder kruipen.

Eigen ervaring: Eind 2011 begon ik meer te lezen over soorten uit het geslacht *Pleurodonte* en *Caracolus*. Beide namen werden toen nog vaak verkeerd en door elkaar gebruikt voor zowat alle soorten uit deze geslachten. Daarbij kwam ik de soort *Caracolus excellens* tegen. Een grote soort die niet makkelijk te houden zou zijn. Vooral de kleuren van het dier vielen me direct op. Op dat moment werd er nog vooral wildvang aangeboden. Echter op een Duits slakkenforum ontdekte ik iemand die deze soort al bijna twee jaar had en nakweek aanbood. Dit is een traaggroeiende soort die pas na ongeveer twee jaar echt volgroeid is. De aangeboden dieren waren al volwassen en op 5 maart 2012 kon ik bij deze persoon vier dieren ophalen.

De vier dieren werden in een grote curverbox geplaatst met de standaardbodem die ik gebruik (een mix van potgrond en houtsnippers), enkele stukken hout en een bromelia. Deze laatste bleek erg geliefd te zijn; niet als voedsel, maar de slakken zitten erg graag tussen de bladeren. Helaas blijkt dit na verloop van tijd ook nefast te zijn voor de bromelia.

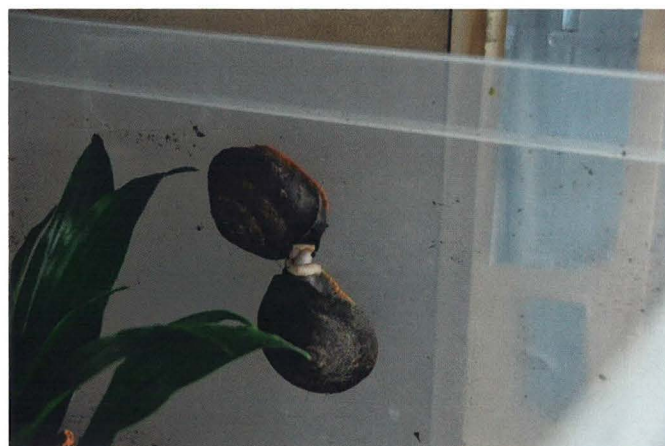

Een hoge vochtigheid is belangrijk voor deze soort. Ook op het vlak van temperatuur hebben ze het liefst wat warmer, maar 's nachts mag het wel iets afkoelen. Momenteel houd ik deze dieren op zo'n 24 °C overdag en 20 à 21 °C 's nachts. In de zomer kan de temperatuur wat hoger oplopen, maar dat is geen probleem voor deze dieren.

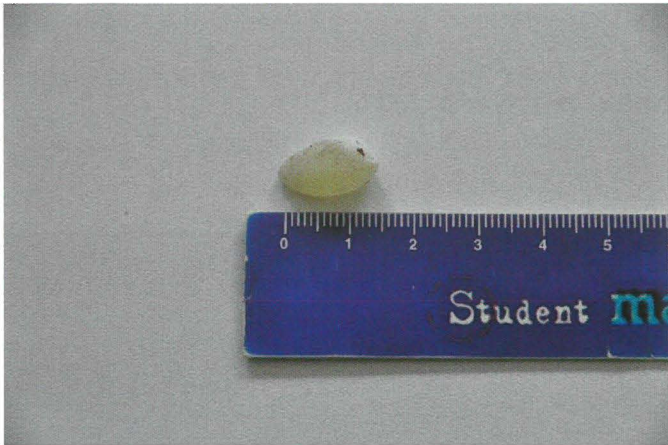
Na een week stierf er helaas een dier. Was er toch iets mis met de verzorging? Had ik me niet voldoende geïnformeerd? Met de andere dieren leek alles in orde te zijn en enkele weken later vond ik eieren die begraven waren. Stiekem hoopte ik dat die snel zouden uitkomen, maar tegelijk was ik bezorgd omdat ze er nogal raar uitzagen. De eieren zijn niet zo hard als bij de *Achatina*-soorten en langwerpiger. Daarbij zijn ze nog eens ingedeukt ook! Een mailtje naar de persoon van wie ik de slakken had, stelde me gerust. Het is heel normaal dat de eieren gedeukt zijn.

De eieren komen na een tweetal weken uit. De jonge slakken blijven nog een tijdje onder de grond waar ze de eischaal verder opeten. Vooral jonge dieren graven zich regelmatig terug in of proberen zich zoveel mogelijk te verstoppert. Het huisje is de eerste weken trouwens lichtbruin en wordt langzaam aan donkerder.

Sinds die eerste kweek in 2012 hebben de dieren nog regelmatig voor jongen gezorgd. De paring vindt dikwijls plaats in de vooravond en gebeurt op een slakken-gangetje. Na de paring (of paringen want dat wordt vaak herhaald) duurt het toch nog enkele weken voor er eieren gelegd worden. Dat zijn er meestal 12 tot 16, uitzonderlijk wel eens meer of minder. De eieren zelf kunnen vrij groot zijn, tot 1,3 cm.

De paring kan verschillende uren duren.

De eieren van *Caracolus excellens* zijn langwerpig en wat ingedeukt. Ze kunnen tot 1,3 cm groot zijn.

Als de eieren uitkomen zijn de jongen nog lichtbruin van kleur

Momenteel hou ik deze soort in een terrarium van 60 op 40 cm met een hoogte van 60 cm. De inrichting bestaat uit een aantal stenen, takken en een waterschaal. Daartussen staan verschillende soorten planten. De drie dieren uit 2012 leven nog steeds. Hoe oud deze dieren kunnen worden, kan ik (gelukkig) nog niet zeggen.

Hun natuurlijk leefgebied: Tijdens een bezoek aan schoonfamilie in de Dominicaanse Republiek in april 2014 hebben we het land doorkruist en zijn we op zoek gegaan naar de niet zo toeristische gebieden. Hoewel het helemaal niet de bedoeling was om slakken te zoeken, was de eerste soort waar ik een leeg huisje van vond *Caracolus excellens*. Dat was geheel onverwacht tijdens een vogelobservatietocht aan de rand van Parque Nacional Los Haitises. Snel werd de omgeving afgespeurd en er bleken nog meer huisjes te liggen. Helaas heb ik geen levende dieren gezien (de vogels gingen voor op dat moment), maar het heeft me wel meer een idee gegeven van waar deze dieren in het wild voorkomen.

Zicht op het nationale park vanop de weg. Hier is duidelijk het heuvelachtige karakter van de streek te zien.

Het gebied waar de slakken voorkomen. Links hogere bomen en struikgewas, rechts een grasland met wat palmbomen. Het gebied is vrij heuvelachtig.

Enkele lege huisjes die gevonden werden aan de rand van Parque Nacional Los Haitises.